

Fakta om fondsbeskatning og erhvervsdrivende fonde

Der florerer mange myter om fonde og fondsbeskatning. Bl.a. at de ikke betaler "nok i skat" og at de "nyder omfattende skattebegunstigelser". Fra et skatteretligt perspektiv må det imidlertid konstateres, at disse udsagn ikke tegner et retvisende billede af den danske fondsmodel.

Først og fremmest bliver fonde som udgangspunkt beskattet efter præcist samme regler og efter samme skattesats, som gælder for aktie- og anpartsselskaber. Kun hvis fonden foretager uddelinger - eksempelvis til almenvelgørende- og almennyttige formål - kan disse uddelinger fratrækkes. Derfor giver det ikke mening at tale om, at fonde ikke betaler "nok i skat", eller at de "nyder omfattende skattebegunstigelser", da målet ret beset er, at de ikke skal betale skat, når de uddeler deres overskud til værdi for samfundet. Beholder de derimod pengene i fonden, skal og bliver de beskattet efter præcist samme regler, som gælder for aktie- og anpartsselskaber. Dermed er der formentlig skabt så stor skattemæssig parallelitet mellem aktieselskaber og fonde, som det er muligt, hvis man samtidig vil bevare og anerkende fondsmodellens særlige formål og virke.

Også i forhold til kritikken af, at fonde "putter" med deres penge og ikke uddeler tilstrækkeligt med midler, savnes der en gængs forståelse af, at de erhvervsdrivende fonde ikke har som primært formål at uddele, men derimod at varetage sine erhvervmæssige aktiviteter. Kun i det omfang erhvervsformålet berettiger til det, kan det mere sekundære uddelingsformål komme i spil. Der kan med andre ord være ganske legale grunde til, at nogle fonde i visse år kun foretager et begrænset antal uddelinger eller i højere grad konsoliderer deres erhvervsaktiviteter. Og der kan ikke opstilles en generel tommelfingerregel om, at fonde skal uddele en vis andel af sit årlige overskud eller af sin egenkapital, da dette i sidste instans må bero på en konkret vurdering af fondens virksomhed og formål.

1. Indledning

Efter dansk ret er der valgfrihed til, hvordan man ønsker at organisere sin erhvervsvirksomhed. Det kan være som interessentskab, enkeltmandsvirksomhed, familieejet virksomhed, aktieselskab, kapitalfondsejerskab eller fondsejerskab. Når der i dette notat fokuseres på de erhvervsdrivende fonde, skal det derfor tages i betragtning, at fondsejerskabet er én ejerskabsform blandt flere, og at en virksomheds ejer/stifter har fri mulighed for at vælge, hvilken organisationsform, der tjener dennes konkrete virksomhed bedst.

Blandt de kriterier, som kan indgå ved valg af virksomhedens organisationsforhold er: Virksomhedens langsigtede strategi, markeds- og udviklingstendenser, samhandel, leverandører, behov for særlig arbejdskraft, generationsskifte mv. Mange af de danske erhvervsdrivende fonde er eksempelvis oprettet af første eller anden generations virksomhedsejere som led i et generationsskifte. Dét forhold, at mange af de største danske erhvervsvirksomheder er helt eller delvist fondsejet, har gennem årene vist sig som et effektivt værn mod udenlandsk opkøb, ligesom det har sparet virksomhederne for den uro, som ofte er forbundet med at gennemføre et generationsskifte.

Med ro omkring ejerskabet har de fondsejede erhvervsvirksomheder i endnu højere grad kunne fokusere på deres kerneaktiviteter, herunder deres langsigtede strategi. Det har navnlig i den nuværende krisetid vist sig at være en fordel, idet fondene - i modsætning til andre selskabsstrukturer - ikke udlodder sit overskud til økonomisk benefit for ejerne, men derimod

enten anvender det til konsolidering af fondens erhvervsaktiviteter eller giver pengene væk som donationer til eksempelvis almenevelgørende formål.

2. De erhvervsdrivende fondes formål

Der findes to former for fonde i dansk ret. De erhvervsdrivende fonde, som er reguleret af erhvervsfondsloven og underlagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens tilsyn, samt de ikke-erhvervsdrivende fonde, som er reguleret af fondsloven og underlagt Civilstyrelsens fondstilsyn.¹

En fond kan være erhvervsdrivende, enten fordi den selv driver erhvervsvirksomhed, eller fordi den fungerer som holdingfond for et helt eller delvist ejet datterselskab, hvor igennem erhvervsvirksomheden drives. Flere af de største danske virksomheder er helt eller delvist ejet af en fond, eksempelvis Novo Nordisk, Novozymes, Lundbeck, Carlsberg, Danfoss, A.P. Møller, Velux og Grundfos. De erhvervsdrivende fondes aktier i sine datterselskaber kan som alt overvejende hovedregel ikke røres. Det vil både stride mod fondsrettens forbud mod at uddele en fonds grundkapital og mod fondens egne vedtægter.

Udover sit primære erhvervsformål vil en erhvervsdrivende fond typisk også have et eller flere uddelingsformål, som er nærmere fastsat i fondens vedtægter. Det kan eksempelvis være et formål om at uddele til videnskabelige, kulturelle, sociale og uddannelsesmæssige formål. En ny opgørelse fra CBS viser, at 83 erhvervsdrivende fonde i 2010 uddelte for 5,6 mia. kroner.

Selvom det ofte er uddelingsformålene der fylder mest i offentlighedens bevidsthed, og fondene derfor fra tid til anden bliver klandret for ikke at uddele nok, må det dog konstateres, at en stor del af de erhvervsdrivende fonde primært er sat i verden for at drive sin erhvervsvirksomhed. Ikke nødvendigvis for at uddele.²

I lyset af dette erhvervmæssige formål, kan det være velberettiget, hvis en erhvervsdrivende fond ikke hvert år foretager uddelinger. Denne opfattelse finder i øvrigt støtte i forarbejderne til erhvervsfondsloven, hvoraf fremgår:

"Hvis fonden har til opgave at bevare og udbygge en erhvervsvirksomhed, er det ved stadfæstede fonde antaget, at det i perioder er lovligt ikke at uddele nogen del af et overskud til det eventuelt andet (ikke-erhvervmæssige) formål, i det omfang konsolideringen må anses for nødvendig."

På det grundlag må det konstateres, at en generel kritik af, at erhvervsdrivende fonde ikke uddeler nok, ikke er velberettiget, da det i sidste instans må bero på en konkret afvejning af den økonomiske stilling i den enkelte fond og dens dattervirksomheder, samt fondens formål, forretningsaktiviteter og vedtægter i øvrigt:

*"Det er fondens økonomiske stilling på uddelingstidspunktet, der er afgørende for, om det er forsvarligt at udbetale pengene. [...] Det faktum, at årsrapporten udviser frie midler, der kan anvendes til uddelinger, kan således ikke tages til udtryk for, at en uddeling vil være forsvarlig."*³

¹ Af de ca. 1.300 erhvervsdrivende fonde der er i Danmark, er ca. 200 (15 pct.) af dem dog underlagt Civilstyrelsens tilsyn, mens de resterende 1.100 (85 pct.) er underlagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens tilsyn.

² En konkret fortolkning af en erhvervsdrivendes fonds vedtægter kan dog godt føre til det modsatte resultat. Altså at uddelingsformålet er det primære, mens det erhvervsdrivende formål er det sekundære. Denne betragtning gør sig dog ikke gældende i forhold til de store erhvervsfonde, som oftest bliver omtalt i pressen.

³ "Lov om erhvervsdrivende fonde med kommentarer", af Jytte Heje Mikkelsens og Lars Bunch, s. 663.

Af samme grund kan der ikke opstilles en generel tommelfingerregel om, at en erhvervsdrivende fond skal uddele så og så meget af sin egenkapital eller af sit årlige overskud, da også det må bero på fondens virksomhed, formål og økonomiske situation.

I det hele taget skal det tages i betragtning, at de erhvervsdrivende fonde er underlagt fondsmyndighedernes tilsyn, og at disse kan bede fonden om at øge sine årlige uddelinger, hvis de ikke er tilstrækkelige i forhold til fondens formål og økonomiske situation.

Dermed må det have formodningen i mod sig, at der skulle tegne sig et generelt billede af, at fonde ikke uddeler nok. Navnlige når man tager i betragtning, at fondsbeskatningsreglerne bygger på en incitamentsordning, der netop skal tilskynde fondene til at uddele, jf. nærmere afsnit 4 og 5.

3. Fondsmyndigheden for de erhvervsdrivende fonde

Erhvervsdrivende fonde skal registreres hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Registreringen offentliggøres på www.cvr.dk, og også fondens årsrapport og vedtægter er offentlig tilgængelige hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Den transparens omkring de erhvervsdrivende fonde, som fra tid til anden efterlyses, er altså allerede opfyldt i samme omfang, som gælder for eksempelvis aktie- og anpartsselskaber.

Fondsmyndigheden har mandat til at afsætte bestyrelsesmedlemmer, som har vist sig "klart uegnet" til at varetage opgaven.⁴

Derudover kan fondsmyndigheden kræve, at fondene øger sine uddelinger, hvis vurderingen er, at den ikke i tilstrækkelig grad tilgodeser sit uddelingsformål. Fonden skal eksempelvis i sin årsrapport oplyse om fondens samlede uddelinger, og hvis fondsmyndigheden ønsker det, skal fonden også indsende en specificeret oversigt (legatarfortegnelse) over disse uddelinger. Der er med andre ord skabt fuld transparens for så vidt angår fondenes årlige uddelinger overfor fondsmyndigheden. På det grundlag må det formodes, at der ikke eksisterer et generelt billede af, at fonde ikke uddeler nok, om end det ikke kan udelukkes, at enkelte fonde ikke lever op til sine formålsbestemte uddelingsforpligtelser.

Sammenfattende kan det konstateres, at i forhold til offentligheden er der skabt præcis ligeså megen transparens omkring fonde, som der er omkring andre selskaber. Det er altså en misforstået kritik, at man fra offentlighedens side ikke kan få adgang til oplysninger om fondenes uddelinger, da i hvertfald de samlede uddelinger fremgår af de offentligt tilgængelige årsregnskaber og i visse tilfælde også de specificerede uddelinger, da nogle fonde frivilligt oplyser dette i sin årsrapport. Og når Erhvervs- og vækstminister Ole Sohn i Børsen den 12. december 2011 lagde an til et "Opgør med fondes lukkethed" må det tilsvarende konstateres, at fonden naturligvis er forpligtet til at levere supplerende oplysninger, hvis enten Erhvervs- og Selskabsstyrelsen eller SKAT ønsker det, hvorfor der i forhold til myndighederne er sikret fuld transparens.

4. Fondsbeskatningens grundprincipper

Fonde bliver som udgangspunkt beskattet efter samme regler og efter samme skattesats som almindelige aktie- og anpartsselskaber, jf. Fondsbeskatningslovens § 3, stk. 1. Det vil sige, at fonden er skattepligtig af alle sine indtægter, herunder renter, udbytter og kursgevinster mv.

Trods det skatteretlige udgangspunkt, at fonde bliver beskattet efter præcis samme regler, som gælder for aktie- og anpartsselskaber, bliver det ofte hævdet, at der gælder særlige skattebegunstigende regler for fonde. Det skyldes, at der under hensyn til fondes særlige formål og virke gælder nogle særlige fradragsregler for fonde, som ikke gælder for aktie- og anpartsselskaber. Grundprincipperne for disse fradragsregler er:

- Fonde har et bundfradrag på 25.000 kr.

⁴ Erhvervsfundslovens § 14, stk. 4, jf. § 15.

- Fonde har fuldt ud fradrag for en uddeling til et almenvelgørende eller almennyttigt formål, jf. fondsbeskatningslovens § 4, stk. 1. Udover dette fradrag har fonden et yderligere konsolideringsfradrag på 25 pct. af det beløb, som fonden har udbetalt til det almenvelgørende/almennyttige formål, jf. fondsbeskatningslovens § 5, stk. 1.
- Det er kun uddelinger til almenvelgørende/almennyttige formål, som berettiger til konsolideringsfradrag. Skattemyndighederne foretager en selvstændig vurdering af, om der er tale om en sådan almenvelgørende eller almennyttig uddeling. Formålet med konsolideringsfradraget er at tilskynde fonde til at uddele sine penge og samtidig give dem mulighed for at konsolidere sin formue.⁵
- Fonde har derudover fradrag for uddelinger til vedtægtsbestemte, men ikke-almennyttige/almenvælgørende formål. Det kan eksempelvis være et formål om at eje og vedligeholde en ejendom eller at yde støtte til et bestemt erhverv eller gruppe af mennesker. Fradrag for uddelinger til ikke-almennyttige/almenvælgørende formål er betinget af, at modtageren er skattepligtig af gaven, hvormed der er sikret en skattemæssig symmetri, jf. fondsbeskatningslovens § 4, stk. 2.
- Endelig har fonde fradrag for hensættelse til almenvelgørende/almennyttige formål. Det hensatte beløb skal dog anvendes inden for 5 år efter hensættelsen, da fonden i modsat fald vil blive efterbeskattet af det hensatte beløb. Udover selve efterbeskatningen vil fonden blive straffet med en tillægsbeskatning på 5 pct. for hvert af de 5 år, hvor fonden ikke har "aktiveret" sin hensættelse. Også hensættelser til almenvelgørende/almennyttige formål berettiger til et konsolideringsfradrag, men dog først, når hensættelsen *de facto* uddeles. Fonden har selvangivelsespligt for så vidt angår foretagne hensættelser, ligesom den har selvangivelsespligt for så vidt angår efter- og strafbeskatning af ikke-anvendte hensættelser.

Udover ovennævnte hovedprincipper gælder, at en fond ikke kan fradrage sig til et skattemæssigt underskud. Har den således en skattepligtig indkomst på 10 mio. kroner, vil det maksimale skattefradrag tilsvarende være 10 mio. kroner osv.

Et andet grundprincip er den såkaldte prioriteringsregel i fondsbeskatningslovens § 6. Efter denne bestemmelse skal fondens uddelinger først foretages af de indtægter, som den har modtaget skattefrit. Eksempelvis skattefrie udbytter og bundfradrag på 25.000. Først når alle skattefrie indtægter er modregnet og anvendt, kan fonden få fradrag for sine uddelinger i de skattepligtige indtægter. Hvis en fond eksempelvis kun har indtægter i form af skattefrit udbytte fra sit datterselskab, så kan den ikke få fradrag for sine uddelinger.

Når Enhedslistens Per Clausen derfor til Berlingske den 3. februar udtaler: *"Det kan ikke passe, at fondene kan opbygge kæmpe formuer uden at betale skat"*, har han fuldstændig ret. For som gennemgangen ovenfor viser, så bliver fonden beskattet efter præcis samme regler, som gælder for aktie- og anpartsregler, medmindre den foretager uddelinger. Og som gennemgangen nedenfor i afsnit 5.1 og 5.2. viser, så består fondenes "kæmpe formuer", bl.a. af aktier i deres erhvervsdrivende datterselskaber. Der er derfor ikke tale om, at fonde skattemæssigt "fredes", således som Per Clausen videre udtaler, men derimod om, at den primære beskatning af fondenes erhvervsaktiviteter sker i de underlæggende datterselskaber, og ikke i moderfonden. Det svarer til enhver anden holdingstruktur.

5. Fondsbeskatning i praksis

Som indledningsvis nævnt er fondsejerskabet blot én blandt flere ejerstrukturer af erhvervsdrivende virksomheder, ligesom de erhvervsdrivende fonde både omfatter de fonde, som selv udøver erhvervsdrivende aktiviteter, og de fonde, som udøver dem via underliggende datterselskaber (holdingfonde).

⁵ Fremgår af forarbejderne til fondsbeskatningsloven.

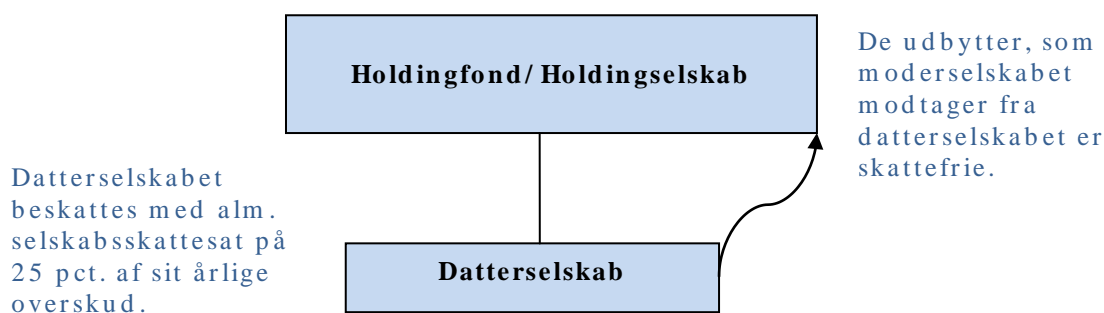
Den skattepolitiske udfordring er derfor at skabe størst mulig skattemæssig parallelitet mellem de forskellige ejerskabsformer, hvilket grundlæggende er præmissen for fondsbeskatningslovens regler og udformning. Man har ganske enkelt ønsket at skabe et regelsæt, der bevirker, at fonde bliver beskattet præcis som aktie- og anpartsselskaber, og kun når de afviger fra disse ved at varetage sit særlige fondsvirke - nemlig at uddele - har de mulighed for at fratrække uddelingen i deres skattepligtige indkomst.

Erhvervsdrivende fonde kan grundlæggende beskattes efter to principper. Enten efter den traditionelle holdingmodel, som også kendes fra aktie- og anpartsselskaber, jf. afsnit 5.1. Eller efter den såkaldte "transparensregel", som indebærer, at indtægter optjent af datterselskabet anses for direkte indtjent af moderfonden, jf. afsnit 5.2.

5.1. Holdingmodellen

Holdingmodellen indebærer, at fondens erhvervmæssige aktiviteter bliver beskattet i det underlæggende erhvervsdrivende datterselskab. Overskud fra erhvervsaktiviteterne bliver altså beskattet med 25 pct. i selskabsskat, præcis som det kendes fra holdingstrukturer generelt.

Når datterselskabet har betalt skat af sit overskud, kan det vælge om den helt eller delvist vil beholde de resterende 75 pct. og/eller udlodde dem til moderselskabet/moderfonden som udbytte. Efter reglerne i aktieavancebeskatningsloven vil udbyttet være skattefrit, uanset om der er tale om en moderfond eller et moderselskab, da der i modsat fald vil være tale om dobbeltbeskatning af samme indtægt hos både datterselskabet og moderen:

Skattemæssigt gør det altså ingen forskel, om "moderen" er en fond eller et selskab. I begge tilfælde vil overskud fra erhvervsaktiviteterne blive beskattet i datterselskabet efter præcis samme regelsæt og samme skattesats. Og i begge tilfælde vil moderselskabet/moderfonden kunne modtage det resterende overskud fra datterselskabet, som skattefrit udbytte.

Derfor forekommer det grundløst, at der i Berlingske den 3. februar 2012 blev rejst generel kritik af, at de danske fonde kun bidrog til den danske statskasse med 70 mio. kroner i 2009 og 130 mio. kroner i 2010. For faktum er, at fondenes skattebetalinger for det første skal ses i sammenhæng med hvad datterselskabet betaler i skat, præcist som det gælder for andre holdingselskaber i øvrigt. For det andet, så vil de uddelinger, som moderfonden foretager, netop være fradragsberettigede, hvorfor det kun er logisk, at fondenes selvstændige skattebidrag er relativt begrænset.

Deres isolerede skattebidrag er ganske enkelt ikke et parameter for, om de nu også betaler den skat, de skal, da formålet med fondsbeskatningsreglerne netop er, at de ikke skal betale skat, når de uddeler til fordel for samfundet.

5.2. Transparensreglen

Den anden beskatningsmodel er den såkaldte transparensregel - også kaldet uegentlig sambeskatning - i selskabsskattelovens § 3, stk. 4. Reglen indebærer, at indtægter optjent af datterselskabet anses for direkte indtjent af moderfonden. Det er en forudsætning for reglens anvendelse, at moderfonden ejer hovedparten af aktie- eller anpartskapitalen i datterselskabet.

Formålet med transparensreglen er to-sidet. Dels at sidestille de erhvervsdrivende holdingfonde med de fonde, som selv udøver deres erhvervsaktiviteter. Når en fond selv udøver sine erhvervsaktiviteter, vil den således kunne fratække sine årlige uddelinger direkte i årets skattepligtige indkomst, og dermed reducere beskatningen af de erhvervs-mæssige indtægter. Med transparensreglen er holdingfonde tildelt samme mulighed. Dermed har man skattemæssigt neutraliseret de to forskellige fondsstrukturer under hensyn til, at begge er erhvervsdrivende i fondsretlig terminologi.

Derudover har transparensreglen til formål at give de erhvervsdrivende fonde mulighed for (uegentlig) sambeskatning med deres datterselskaber, hvilket de - i modsætning til andre holdingselskaber - ikke har efter de almindelige sambeskatningsregler. Transparensreglen substituerer denne manglende sambeskatningsmulighed, og objektivt set giver det god mening, at fondsejede selskaber, ikke-fondsejede selskaber og de fonde, som udøver deres erhvervsvirksomhed direkte i fonden, ender ud med en så ensartet beskatning som mulig, trods deres forskellige formål og virke.

5.3. Skattekommissionens forslag om afskaffelse af transparensreglen

Skattekommissionen foreslog i 2009 transparensreglen ophævet, men forslaget - som ville have bidraget til finansiering af skattereformen med 50 mio. kroner - indgik dog ikke i den endelige lovpakke.

En afskaffelse af transparensreglen, således som foreslået af Skattekommissionen, vil reelt betyde, at fonde fremover kun kan benytte sig af holdingmodellen. Det svarer til, hvad der gælder for ikke-fondsejede selskaber, dog med den væsentlige forskel, at fondene - i modsætning til andre holdingselskaber - ikke har mulighed for at blive "sambeskattet" med eventuelle datterselskaber. Afskaffelse af transparensreglen vil derudover bryde den synkronbeskatning, som i dag gælder for de erhvervsdrivende fonde uafhængigt af, om de selv udøver erhvervs-mæssig virksomhed eller gør det via et datterselskab.

På det grundlag må det konstateres, at også i relation til transparensreglen, er fondsbeskatningslovens grundlæggende præmis intakt. Nemlig, at det kun er, når fondene varetager sit særlige "fondskaraktistika" - at uddele - at den opnår særligt fradrag. Foretager fonden ingen uddelinger, bliver både den og datterselskabet beskattet efter samme principper, som gælder for aktie- og anpartsselskaber.

6. Konklusion

Flere af de største danske virksomheder er helt eller delvist ejet af en fond, og ingen andre steder, spiller fondsejerskabet så stor en betydning for erhvervsstrukturen, som den gør i Danmark. I mange henseender er den "danske fondsmodel" derfor unik, og det er derfor også forståeligt, at der generelt hersker en stor interesse for de erhvervsdrivendes fondes forhold og beskatning.

Et særkende ved de erhvervsdrivende fonde er, at de i modsætning til andre ejerskabsformer, utvetydigt kombinerer et primært erhvervs-mæssigt formål med et almennyttige/almenvælgørende formål. En erhvervsdrivende fond udlodder eksempelvis ikke sit overskud som dividende, men konsoliderer sig for at udvikle virksomheden eller giver pengene væk som donationer til eksempelvis almenvælgørende formål.

Myte 1: De erhvervsdrivende fonde uddeler ikke nok

En generel myte om de erhvervsdrivende fonde er, at de "putter" med deres penge og ikke uddeler "nok". Faktum er imidlertid, at fondene dels er underlagt erhvervsfondslovens forbud

mod uddeling af deres grundkapital, ligesom de er bundet af deres vedtægter. Fondene kan derfor ikke uddele til hvad som helst, men må kun uddele i overensstemmelse med deres formål.

En fonds "uddelingskvalitet" kan derfor generelt ikke måles på, hvor stor en procentdel af dens egenkapital eller årlige overskud, den har uddelt. Den kvalitative målestok bør i stedet være, hvad dens formålsbestemmelse, økonomiske situation og øvrige vedtægter siger.

Fondens overholdelse af disse bestemmelser er underlagt fondsmyndighedernes tilsyn og er i det hele undergivet transparens i forhold til både skatte- og fondsmyndigheder. Eksempelvis er de erhvervsdrivende fondes samlede uddelinger offentligt tilgængelige i årsrapporten, ligesom fondsmyndigheden kan pålægge fonden at indsende en specificeret oversigt (legatarfortegnelse) over fondens uddelinger. Endelig kan fondsmyndigheden pålægge fonden at øge sine uddelinger, hvis ikke disse er tilstrækkelige i forhold til fondens formål.

Sammenfattende har det derfor formodningen i mod sig, at der skulle tegne sig et generelt billede af, at erhvervsdrivende fonde ikke uddeler nok, i forhold til hvad deres formål tilsiger. Samtidig må det konstateres, at den gængse opfattelse af, at fonde "putter" med deres penge, kræver større nuancering, og fra et generaliserende perspektiv må antages at være en misforstået myte.

Myte 2: De erhvervsdrivende fonde er skattebegunstigede og betaler ikke nok i skat

Gennemgangen af fondsbeskatningsreglerne viser, at fonde i udgangspunktet bliver beskattet efter præcis samme regler som aktie- og anpartsselskaber. Kun når de uddeler, har de en særlig fradragsret. Derfor forekommer det grundløst, når det i medierne er kritiseret, at de danske fonde ikke betaler "nok i skat" fordi de kun bidrog til den danske statskasse med 70 mio. kroner i 2009 og 130 mio. kroner i 2010. For faktum er, formålet med fondsbeskatningsreglerne netop er, at de ikke skal betale skat, når de uddeler til fordel for samfundet.

Fra et "skattebegunstigende" perspektiv er det en væsentlig pointe, at fondenes fradragsret er direkte betinget af, at den *de facto* foretager en uddeling eller hensættelse. Ligesom det er en væsentlig pointe, at fondsbeskatningsreglerne isoleret set ikke kommer fonden selv til gode, da det principielt står den frit for, om den vil beholde et eventuelt overskud selv, og dermed lade sig beskatte med 25 pct. i selskabsskat. Eller om den i stedet vil uddele sit overskud, hvormed dens bidrag til samfundet reelt er 4 gange så stort (100 pct.), men hvor uddelingen samtidig vil afføde en tilsvarende negativ effekt på fondens bundlinje.⁶

Formålet med fondenes fradragsregler er derfor i høj grad at tilskynde fondene til reelt at uddele. I dét perspektiv forekommer det unuanceret, at skyde de danske fonde i skoene, at de er begunstiget af særlige skattefordele, når det ret beset er modtagerne, som vinder når fondene uddeler. Ikke fondene selv.

Sammenfattende må det konstateres, at ser man bort fra den særlige konsolideringsregel, så er der formentlig skabt så stor skattemæssig parallelitet mellem aktieselskaber og fonde, som det er muligt, hvis man samtidig vil bevare og anerkende fondsmodellens særlige formål og virke.

⁶ Se som eksempel: "Danmark uden de erhvervsdrivende fonde I", jf. http://borsen.dk/blogs/alle_blogs/vis_blog/7347117/1594/danmark-uden-de-erhvervsdrivende-fonde-i.html